

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 65/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], proti postupu a rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/102/2020 z 8. septembra 2021, proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Nt/65/2024 z 28. januára 2025 a proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/42/2025 zo 6. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia práva na obhajobu podľa čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami označenými v záhlaví tohto rozhodnutia.
2. Sťažovateľ napadnuté rozhodnutia k podaniu nepripojil. Na ústavný súd sa obrátil bez právneho zastúpenia a žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.
3. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa, verejného registra súdnych rozhodnutí a informácií poskytnutých okresným súdom vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 12T/102/2020 z 8. septembra 2021 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní ôsmich rokov a ôsmich mesiacov. Proti tomuto rozsudku sťažovateľ podal odvolanie, ktoré bolo uznesením

Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/74/2021 z 12. januára 2022 zamietnuté. Podal následne vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Tdo/19/2023 z 28. februára 2024 odmietol.

4. Sťažovateľ podal následne návrh na obnovu konania, ktorý Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol z dôvodu neexistencie nových skutočností podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Sťažnosť proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2Tos/42/2025 zo 6. mája 2025 zamietol pre nedôvodnosť [§ 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku].

5. Z obsahu ústavnej sťažnosti možno dovodiť, že sťažovateľ vzhliada porušenie svojich základných práv v konaní na Okresnom súde Považská Bystrica, v rámci ktorého došlo k porušeniu procesných pravidiel týkajúcich sa dokazovania a hodnotenia vykonaných dôkazov, ako aj v rozhodnutí Okresného súdu Trenčín o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne. Uvedené vyplýva aj z tej skutočnosti, že sťažovateľ v záhlaví svojej sťažnosti explicitne, teda spisovou značkou označuje len tieto dve rozhodnutia.

6. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta, že záver o jeho vine vychádza z arbitrárneho ustálenia skutkových okolností (pri porušení ustanovení Trestného poriadku, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie dokazovania na hlavnom pojednávaní), čo má za následok, že tieto závery sú zjavným skutkovým omylom, a teda zásahom do jeho základného práva na obhajobu a práva na spravodlivé súdne konanie. Konkrétne poukazuje na spôsob vedenia výsluchu svedka – poškodeného zo strany prokurátorky. Podľa názoru sťažovateľa si svedok nepamätal skutočnosti podstatné pre ustálenie skutkového deja a z toho dôvodu prišlo zo strany prokurátorky k čítaniu zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, a to bez súhlasu predsedu senátu. Súčasne boli svedkovi zo strany prokurátorky kladené sugestívne a kapciózne otázky. Proti spôsobu vedenia výsluchu svedka boli zo strany sťažovateľa vznesené námietky, ktoré však súdom akceptované neboli. Predseda senátu podľa vyjadrenia sťažovateľa na ďalšom pojednávaní konštatoval, že išlo o nezákonné vedenie výsluchu, avšak intenzita nezákonnosti bola nízka na to, aby bolo možné konštatovať nezákonnosť a nepripustnosť dôkazu v podobe výpovede svedka. Sťažovateľ konštatuje, že predmetné procesné pochybenia majú charakter hrubého porušenia práva na spravodlivý proces vzhľadom na to, že vypočúvaný svedok bol najdôležitejším, kľúčovým svedkom obhajoby.

7. Sťažovateľ ďalej namieta, že k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie prišlo aj v rámci konania na Okresnom súde Trenčín o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania. Poukazuje na arbitrárnosť rozhodovania o predmetnom návrhu, keďže okresný súd nevzal pri svojom rozhodovaní dostatočne do úvahy význam výpovede svedka, ktorý v čase pôvodného konania nebol obvinenému ani súdu známy. O existencii uvedeného svedka sa obvinený dozvedel až v rámci výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava v roku 2022. Práve svedectvo tohto svedka vypovedajúce o klamlivosti výpovede poškodeného a o krivom obvinení sťažovateľa tvorilo základ zdôvodnenia podaného návrhu na obnovu konania. Sťažovateľ poukazuje aj na nedôveryhodnosť poškodeného, pričom poukazuje na niekoľko trestných stíhaní aktuálne vedených vo vzťahu k jeho osobe. Predmetné rozhodnutie Okresného súdu Trenčín bolo následne potvrdené napadnutým rozhodnutím krajského súdu.

8. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd „prešetril“ trestnú vec sťažovateľa, ktorá bola vedená na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 12T/102/2020 a aby následne v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/102/2020 a nariadil vo veci nové konanie.

II.

Posúdenie veci ústavným súdom a jeho závery

II.1. K namietanému porušeniu základných práv namietaným rozsudkom okresného súdu:

9. Pokiaľ ide o časť ústavnej sťažnosti smerujúcej proti namietanému postupu a odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Tento princíp spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií a preto právomoc ústavného súdu nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov, resp. vtedy keď sťažovateľ pred všeobecnými súdmi vyčerpá všetky účinné prostriedky nápravy vo vzťahu ku konaniu, resp. rozhodnutiu ako celku (IV. ÚS 236/07). Inak povedané, nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, je vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje (IV. ÚS 151/2025, IV. ÚS 68/2020, II. ÚS 559/2021, II. ÚS 514/2022, II. ÚS 156/2023, IV. ÚS 448/2025).

10. Sťažovateľ proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol. Preskúmanie napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom robí ústavnú sťažnosť v tejto časti neprípustnou, v dôsledku čoho ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol.

II.2. K namietanému porušeniu základných práv uzneseniami okresného súdu a krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania:

11. Pokiaľ ide o časť ústavnej sťažnosti smerujúcej proti rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľa o povolenie obnovy konania, ústavný súd opakovane poukazuje na princíp subsidiarity (pozri bod 15 odôvodnenia tohto uznesenia).

12. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania sťažnosť, ktorú Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2Tos/42/2025 zo 6. mája 2025 zamietol. Preskúmanie napadnutého rozhodnutia krajským súdom robí ústavnú sťažnosť v tejto časti neprípustnou, v dôsledku čoho ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol.

13. Sťažovateľovi bolo napadnuté uznesenie krajského súdu doručené 17. júna 2025. Ústavná sťažnosť bola sťažovateľom podaná prostredníctvom ÚVV-ÚVTOS Ilava 28. októbra 2025.

14. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

15. Vychádzajúc z predmetného zákonného ustanovenia, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu krajského súdu začala plynúť 18. júna 2025. Posledným dňom lehoty na podanie ústavnej sťažnosti teda bol 18. august 2025. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť bola na ústavný súd podaná 28. októbra 2025, je potrebné považovať ju za podanú zjavne oneskorene. Zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014). Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu

16. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

17. Z uvedeného ustanovenia vyplývajú tri kumulatívne podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť, (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak čo i len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

18. O zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti pôjde (okrem iného) vtedy, keď je ústavná sťažnosť oneskorená alebo keď je ústavná sťažnosť neprípustná. Ide totiž o situácie, keď by bola ústavná sťažnosť odmietnutá, aj keby bol sťažovateľ zastúpený advokátom. Toto je aj prípad posudzovanej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

19. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu